

Sygn. akt III Cz 1028/16

POSTANOWIENIE

Dnia 21 września 2016 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach III Wydział Cywilny Odwoławczy
w następującym składzie :

Przewodniczący – Sędzia SO Magdalena Hupa - Dębska

Sędziowie SO Andrzej Dyrda (spr.) SR (del.) Łukasz Malinowski

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 21 września 2016 roku

sprawy z powództwa A. C.

przeciwko B. C. (C.)

o alimenty

na skutek zażalenia pozwanego

na rozstrzygnięcie zwarte w punkcie 1 postanowienia Sądu Rejonowego w Gliwicach

z dnia 21 kwietnia 2016 r., sygn. akt V RC 108/16

postanawia :

zmienić zaskarżone postanowienie w punkcie 1 ten sposób, iż udzielić zabezpieczenia do 30 czerwca 2016 roku.

SSR(del.) Łukasz Malinowski SSO Magdalena Hupa-Dębska SSO Andrzej Dyrda

Sygn. akt III Cz 1028/16

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Gliwicach postanowieniem z dnia 21 kwietnia 2016r. udzielił zabezpieczenia powództwa przez zobowiązanie pozwanego B. C. do łożenia tytułem alimentów na rzecz powódki A. C. kwoty po 400 złotych miesięcznie, począwszy od dnia 1 kwietnia 2016r., płatnych z góry do 10-tego dnia każdego miesiąca, z ustawowymi odsetkami w razie zwłoki w płatności którejkolwiek z rat, w miejsce alimentów zasądzonych wyrokiem Sądu Okręgowego w Gliwicach z dnia 24 marca 2015r. w sprawie I RC 635/14, do prawomocnego zakończenia postępowania w sprawie.

Uzasadniając orzeczenie Sąd stwierdził, że roszczenie powódki jest wiarygodne. Uwzględniając treść art. 753 § 1 k.p.c. Sąd orzekł, iż zabezpieczenie polegać będzie na zobowiązaniu pozwanego do uiszczenia, w powtarzających się terminach, sumy pieniężnej w kwocie 400 złotych miesięcznie na rzecz powódki. Sąd wskazał, że z uwagi na zmianę jej sytuacji osobistej i majątkowej (doznanie przez nią złamania ramienia prawego i brak zatrudnienia) zachodzi zasadność podwyższenia obowiązku alimentacyjnego. Równocześnie Sąd uznał, że kwota 600 zł, określona we wniosku strony powodowej o zabezpieczenie jest kwotą wygórowaną.

Zażalenie na to postanowienie wniósł pozwany zarzucając błąd w ustaleniach faktycznych stanowiących podstawę zaskarżonego postanowienia polegający na przyjęciu, iż powódka pozostaje bez środków utrzymania, a sytuacja finansowa pozwanego pozwala na płacenie tytułem zabezpieczenia na czas trwania procesu alimentów na rzecz powódki w kwocie po 400 zł miesięcznie, a także naruszenie przepisów postępowania, a to art. 753 § 1 k.p.c. poprzez

jego niewłaściwe zastosowanie, tj. uznanie, że powódka uprawdopodobniła istnienie roszczenia o podwyższenie alimentów.

Na tych podstawach wniósł o uchylenie zaskarżonego postanowienia i oddalenie wniosku o zabezpieczenie oraz zasądzenie od powódki na rzecz pozwanego kosztów postępowania zażaleniowego, ewentualnie uchylenie zaskarżonego postanowienia i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Gliwicach oraz zasądzenie od powódki na rzecz pozwanego kosztów postępowania zażaleniowego.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Celem zabezpieczenia roszczenia alimentacyjnego nie jest zapewnienie egzekucyjnego wykonania przyszłego wyroku, lecz natychmiastowe dostarczenie uprawnionemu środków utrzymania (patrz: Komentarz do art. 753 kodeksu postępowania cywilnego, [w:] Bodio J., Demendecki T., Jakubecki A., Marcewicz O., Telenga P., Wójcik M.P., Kodeks postępowania cywilnego. Komentarz, Oficyna, 2008, wyd. III.).

W tym miejscu należy nadmienić, iż niezależnie od treści art. 753 § 1 k.p.c., dokonując zabezpieczenia na tym etapie postępowania Sąd Rejonowy winien wziąć pod uwagę nie tylko ocenę tego, czy roszczenie powodów zostało uprawdopodobnione, ale również dokonać oceny wniosku o zabezpieczenie w świetle zgromadzonego materiału dowodowego, co w niniejszej sprawie uczynił w sposób prawidłowy.

Nie można nadto pominąć, że Sąd udzielając zabezpieczenia opiera się jedynie na uprawdopodobnieniu istnienia roszczenia, co stanowi odejście od ścisłego formalizmu dowodowego. Tym samym uwzględnienie zgłaszanego wniosku następuje w przypadku gdy strona wykaże, choć w sposób nie dający pewności, że powołane okoliczności są wiarygodne i prowadzą do uznania opisanego na ich podstawie stanu faktycznego. Stanowi to więc rygor zdecydowanie słabszy niż w przypadku konieczności udowodnienia tych przesłanek. Istotne jest jednak zwrócenie uwagi, że w orzecznictwie wskazuje się, że uprawdopodobnienie nie może w zasadzie opierać się na samych twierdzeniach strony. Uprawdopodobnienie roszczenia w postępowaniu zabezpieczającym, wymaga od uprawnionego aby przedstawił i należycie uzasadnił

Sygn. akt III Cz 1028/16

twierdzenia, które stanowią podstawę dochodzonego roszczenia, zarówno co do okoliczności faktycznych, na których opiera się roszczenie jak i podstawy prawnej roszczenia, która powinna być również prawdopodobna (postanowienie Sądu Apelacyjnego w Poznaniu z dnia 17 lipca 2013r., I ACz 1182/13).

Powódka pozwem z dnia 1 lutego 2016r. domagała się udzielenia zabezpieczenia jej roszczeniu poprzez zobowiązanie pozwanego B. C. do uiszczania kwoty po 600 zł miesięcznie na jej rzecz każdej płatnej do 10-go każdego miesiąca wraz z ustawowymi odsetkami w razie uchybienia terminowi płatności którejkolwiek z rat.

Powódka wskazała, że nie ma możliwości podjęcia pracy zawodowej. Wskutek urazu doznanego przez nią w styczniu 2016r. i złamania obojczyka, nie ma możliwości podjęcia pracy zarobkowej. Jej jedyny dochód stanowią alimenty, które nie pozwalają na pokrycie niezbędnych potrzeb powódki. Pomimo, iż nie wskazała w całości kosztów utrzymania, to jednak przedłożone przez nią dowody jednoznacznie wskazują, że świadczenie alimentacyjne pozwala jedynie na pokrycie czynszu jak również zakupu leków.

Niemniej jednak, wobec treści art. 738 k.p.c., Sąd Okręgowy uwzględnił okoliczności powstałe i ujawnione po wydaniu zaskarżonego postanowienia. Decyzją Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. z dnia 15 lipca 2016r. ((...)) przyznano powódce od dnia 1 lipca 2016r. emeryturę w wysokości 1.463,89 zł. Oznacza to, że powódka z dniem 1 lipca 2016r. uzyskała środki pieniężne pozwalające na zaspokojenie niezbędnych potrzeb. Zatem z tą datą udzielone zaskarżonym postanowieniem zabezpieczenie staje się zbędne.

Z tych też względów, Sąd Okręgowy orzekł jak w sentencji na podstawie art. 386 § 1 k.p.c. w związku z art. 397 § 2 k.p.c. oraz art. 745 § 1 k.p.c.

SSR (del.) Łukasz Malinowski SSO Magdalena Hupa – Dębska SSO Andrzej Dyrda